

[Søren Jensen (Vejen).]

alle vil være enige med mig i denne betragtning.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind på andre detaljer i forslaget, men blot helt generelt sige, at når forslaget omsættes i praksis, er der endnu en gang givet øgede muligheder for en forstærket kontrol af regnskaber og selvangivelser. Man kan beklage, at det er nødvendigt på denne måde at stramme grebet om skatteyderne for at mindske skattesnyderiet, men eksempler viser jo til stadighed, at det er påkrævet.

Jeg håber, at vores ligningsapparat vil blive i stand til at udnytte de forbedrede kontrolmuligheder, og jeg skal på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale lovforslaget.

Hans Kjær: Jeg skal ikke forsømme anledningen til straks at udtale, at det konservative folkeparti vedkender sig interessen for, ja, forpligtelsen til at medvirke til, at man fortsat stræber imod — med en rimelig afvejning af de midler, den indsats, der skal til, og de resultater, der kan opnås, naturligvis — at hindre skatte- og afgiftsunddragelser eller misbrug i videst muligt omfang.

I de to foreliggende lovforslag er hovedvægten lagt på en fortsat udbygning af det allerede eksisterende samarbejde mellem de to instanser, som varetager området for henholdsvis de direkte og de indirekte skatter, og en dertil knyttet samordning af de regler, som de to instanser arbejder efter.

Vi finder det i det konservative folkeparti naturligt, at man udbygger dette samarbejde mest muligt, og vi tror også på, at der ligger virkelige muligheder for brugbare resultater af det, i hvert fald i det omfang samarbejdet bliver udnyttet.

Jeg skal kun gøre nogle bemærkninger om enkelte af de detaljer, der fremgår af lovforslagene, og også om enkelte af dem, der ikke direkte fremgår af lovforslagene, men af bemærkningerne dertil.

I lovforslaget om merværdiafgiften er der i § 1, nr. 2, foreslået indført en regel om, at for ejendomme, som ejes af registrerede virksomheder med ret til fradrag, skal man, hvis disse ejendomme overgår til anden brug, tilbagebetale den afløftede afgift for de forudgående 5 år. Sigtet med forslaget kan jeg helt tiltræde. Nu fremgår det af

bemærkningerne, at man i virkeligheden ikke regner med, at det er noget, der vil finde anvendelse særlig ofte eller måske snarere meget sjældent. Det, der måske kunne være grund til at kigge lidt på, er, hvilke administrative krav der skal lægges til grund for, at virksomhederne kan opfylde denne bestemmelse, når den forekommer, for hvis det er så sjældent forekommende, så er det jo et af de tilfælde, hvor man må afveje det, man kan opnå, og de krav, som man måtte stille. Men jeg beder forstå, at med disse bemærkninger ligger der altså ikke nogen afstandtagen fra det sigte, man har med forslaget.

I samme lovforslag § 1, nr. 3, foreslår man, at en uretmæssigt opkrævet afgift skal indbetales til toldvæsenet, og lad mig da straks sige, at jeg synes, det ville være en ejendommelig ting, om de mennesker, der opkræver en uretmæssig afgift, skulle kunne beholde pengene selv. Nu findes der nok andre måder, hvorpå man kan få hevet den ud, der er jo nogle bødeadgange o. lign., men det er for så vidt i orden bortset fra en enkelt bemærkning. Hvor det drejer sig om uretmæssigt opkrævede afgifter, der er opkrævet fra anden registreret virksomhed, så erkender jeg, at det må være det nemmeste, at man går den direkte vej, at pengene skal indbetales til staten, for dér har jo den virksomhed, som har betalt pengene, afløftningsmulighed, sådan som systemet nu engang er. Men hvis det drejer sig om virksomheder, som ikke er og ikke skal være registreret, fordi deres omsætning er under 5.000 kr.s grænsen — nu siger jeg virksomheder, for det er jo det ord, vi bruger, men det kan jo være forskellige former for fritidsarbejde, der uretmæssigt er blevet pålagt moms — ville jeg egentlig finde det nok så rimeligt, at det var den forbruger eller kunde, der havde betalt disse penge uretmæssigt, der i første omgang fik adgang til at få de for meget betalte penge tilbage, og kun hvor dette ikke kunne lade sig gøre, skulle de indbetales til staten. Så kan man sætte et spørgsmålstegn ved, i hvilket omfang der er mulighed for overhovedet at opdage det, når det drejer sig om den form for virksomheder, men det gør selvfølgelig ikke sigtet mindre prisværdigt.

Om denne lovgivning ellers kun det ene, at det af bemærkningerne til lovforslagene